

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/302/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615205981
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3615205981.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Wüstenrot poisťovňa a.s., IČO: 31 383 408, ul. Karadžičova 17, Bratislava 26, právne zastúpeného Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom so sídlom Michalská 9, Bratislava, proti odporcovi: I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. R. XXXX/XX, C. 1, občanovi SR, v konaní o zaplatenie 66,- eur s prísł. o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 02. februára 2016 č.k. 5C/365/2015-22 v senáte, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou rozhodol o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 66 eur s 5, 25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 66,- eur od 02.10.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania a právneho zastúpenia v sume 57,36 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 66,- eur s 5,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 66,- eur od 02.10.2013 do zaplatenia titulom dlžného poistného za obdobie od 01.08.2013 do 01.10.2013, s tým, že poistná zmluva zanikla ku koncu poistného obdobia pre neplatenie poistného dňa 01.10.2013. Oznámením o zániku poistenia navrhovateľ oznámil odporcovi zánik poistnej zmluvy a zároveň ho vyzval ma úhradu dlžného poistného do zániku poistenia vo výške 66,- eur. Pohl'adávkou navrhovateľa po započítaní platieb poistného predstavuje 66,- eur. Súd konal vo veci bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 OSP.

Na zistený skutkový stav aplikoval ust. § 800 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s odkazom na ktoré uviedol, že nárok navrhovateľa považuje za dôvodný, pretože účastníci konania uzatvorili poistnú zmluvu zo dňa 12.10.2011 predmetom ktorej bolo investičné poistenie pre zdravie a dôchodok, súčasťou ktorej sú tiež všeobecné poistné podmienky navrhovateľa. Právo na dlžné poistné do zániku poistenia podľa § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka vzniklo navrhovateľovi do zániku poistenia t.j. za obdobie od 01.08.2013 do 01.10.2013 v sume 66,- eur. Okrem istiny 66,- eur po započítaní odporcom zaplatených platieb si navrhovateľ uplatnil aj zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods.2 OZ a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške 5,50% ročne odo dňa nasledujúceho po zániku poistenia od 02.10.2013 do zaplatenia, ktorý mu ako dôvodný súd priznal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 v spojení s § 150 ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia podľa §10 ods. I, § 14 ods. I písm. a/, b/, § 16 ods.3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 2 úkony právnej služby za

rok 2015 prevzatie a príprava, podanie návrhu á 16,60 eur x 2 = 33,20 eur, 2x režijný paušál á 8,39 eur = 16,78 eur spolu 49,98 eur + 20% DPH 9,99 eur = 59,97 eur . Celkom trovy konania predstavujú 16,50 eur za súdny poplatok + trovy právneho zastúpenia v sume 59,97 eur spolu 76,48 eur, ktoré presahujú istinu, preto súd podľa § 150 ods. 2 OSP v drobnom spore znížil náhradu trov konania o 1/4-inu t.j. o 19,12 eur a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v drobnom spore vo výške 57,36 eur, ktorá je primeraná uplatnenej pohľadávke na účet právneho zástupcu navrhovateľa podľa § 149 OSP.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu a to v časti, ktorou súd rozhodol o náhrade trov konania navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že mu bude priznaná plná náhrada trov konania, dôvodiac nesprávnym právnym posúdením veci, čím uplatnil dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Podľa jeho názoru v danej veci nebol dôvod na aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keďže ním uplatnený nárok bol v celom rozsahu dôvodný a vzniknuté mu trovy boli vynaložené účelne. Uviedol, že si uvedomuje skutočnosť, že rozdiel medzi uplatnenou a priznanou výškou náhrady trov konania je nepatrný, avšak podľa jeho názoru ponížením uplatnených trov konania došlo k porušeniu základných právnych princípov, na ktorých je Občiansky súdny poriadok budovaný. Vynaložené trovy predstavujú najnižšie možné vyčíslenie trov konania, odzrkadľujú právnym zástupcom navrhovateľa skutočne vynaložené náklady. Neboli splnené súčasne obe zákonné podmienky pre aplikáciu citovaného ustanovenia a to okrem skutočnosti, že ide o drobný spor, tiež neprimeranosť vyčíslených trov k výške uplatnenej pohľadávky. Navrhovateľ sa do pozície žalobcu dostal bez vlastného zavinenia, bol to odporca, ktorý porušil svoje povinnosti, plynúce mu zo zákona a z poisťnej zmluvy (povinnosť riadne a včas platiť poisťné) a donútil tak navrhovateľa k využitiu svojho práva domáhať sa svojho nároku súdnou cestou . Úkony vykonané právnym zástupcom navrhovateľa predstavujú minimálny počet úkonov nevyhnutých pre uplatnenie nároku súdnou cestou pre jeho priznanie súdom. Žiadne iné úkony vzbudzujúce pochybnosť navrhovateľom uplatnené neboli. Poukázal na ust. § 1 O.s.p., v zmysle ktorého by súd mal postupovať tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov všetkých účastníkov. V tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR z 29.09.2015, sp. zn. 4MCdo 16/2014, ktoré sa zaoberá pojmom účelný vo vzťahu k priznaniu náhrady trov konania. Poukázal tiež na rozhodnutia Ústavného súdu SR pod č. II. ÚS 56/05-38 a IV. ÚS 45/06-32 v súvislosti so svojím právom na súdnu ochranu. Podanie návrhu bolo výlučne dôsledkom porušenia povinnosti odporcu riadne a včas platiť poisťné a nevyvodenie následkov súdneho konania v podobe uloženia povinnosti nahraďiť mu trovy konania, je v rozpore so základnými zásadami občianskeho súdneho konania, ktoré spočívajú v spravodlivej ochrane práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchove na zachovávaní zákonov na čestné plnenie povinností a úctu k právam iných osôb. Poukázal na to, že tento právny názor bol potvrdený aj rozhodnutím iného odvolacieho súdu.

Odporca nevyužil svoje zákonné právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti, ktorou tento rozhodol o náhrade trov konania je vecne správny a preto je potrebné, ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p.. Rozsudok prvostupňového súdu vo zvyšnej časti, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k tejto, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda čo do tejto časti, v ktorej súd rozhodol o veci samej, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

Preskúmaním veci v rozsahu podaného odvolanie odvolací súd nezistil dôvodnosť podaného odvolania. Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza zo správnych skutkových zistení na ktoré boli aplikované správne zák. ustanovenia.

Skutočnosť, že v preskúmvanej veci ide o drobný spor , vychádzajúc z ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. s poukazom na predmet konania, nebola v priebehu konania medzi účastníkmi sporná, túto skutočnosť nespochybnil v odvolaní, ani samotný navrhovateľ.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať, alebo znížiť.

Ust. § 150 ods. 2 O.s.p. je špeciálnym ustanovením pre prípady drobných sporov, kedy samotná okolnosť, že ide o drobný spor, je okolnosťou umožňujúcou nepriznanie, alebo zníženie trov, ktoré sú neprimerané voči pohľadávke. Zákon nedefinuje pojem „primerané“ a ani judikačná prax nevygenerovala rozsah primeranosti. Potom súd musí aplikovať ust. § 136 OSP, teda určenie rozsahu trov, ktoré sú primerané voči pohľadávke, je výsledkom vlastnej úvahy súdu.

V konaní, ktoré bolo nespochybniteľne drobným sporom, navrhovateľom vyčíslené trovy, predstavovali náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatnil právny zástupca vo výške 59,97 eur za dva úkony právnej služby á 16,60 eur (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd), 2 x režijný paušál á 8,39 eur + DPH vo výške 20% (9,99 eur), spolu trovy vo výške 76,48 eur. Trovy prevyšujú uplatnenú pohľadávku (66,-eur). Pokiaľ súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi pri plnom úspechu vo veci náhradu trov konania v plnej výške 16,50 za zaplatený súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 40,85 eur (znížené o 1 t.j. o 19,12 eur), teda spolu náhradu trov vo výške 57,36 eur, využil len svoje moderačné právo pri rozhodovaní o náhrade trov konania, zakotvené v ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keď výsledkom jeho úvahy bol záver o neprimeranosti uplatnených trov, ktoré svojou výškou presahovali uplatnenú pohľadávku, správnosti ktorého záveru ani odvolací súd nemôže nič vytknúť. Skutočnosť, že uplatnené trovy nie sú násobkom uplatneného nároku, ale tieto len výšku priznaného nároku presahujú, súd prvého stupňa primerane zohľadnil znížením priznanej náhrady len o 1/4 a to len v časti trov právneho zastúpenia. Súd prvého stupňa nespochybňuje vo svojom rozhodnutí právo navrhovateľa, využiť v konaní svoje právo na kvalifikované právne zastúpenie, rovnako ani skutočnosť, že právny zástupca navrhovateľa uplatňuje odmenu len za úkony v zmysle advokátskej tarify, čo však nič nemení na tom, že v sumare vzniknuté trovy výšku pohľadávky presahujú. Odvolací súd nespochybňuje skutočnosti uvádzané právnym zástupcom navrhovateľa, že jednotlivé úkony ním vykonanej právnej služby boli vynaložené účelne. Z činnosti súdu je však známe, že navrhovateľ vedie viac sporov rovnakého charakteru, predmetom ktorého, je uplatnenie dlžného poistného do zániku poistnej zmluvy (s rovnako obsahovo úspornými návrhmi), ktoré nemožno považovať za právne, skutkovo ani časovo náročné. Cieľom súdnych konaní v drobných sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Prvostupňový súd ponížil náhradu trov konania len v časti trov právneho zastúpenia, nie v časti náhrady za zaplatený súdny poplatok. V ponížení odmeny právneho zástupcu v dôsledku aplikácie ust. § 150 ods. 2 O.s.p. odvolací súd nevzhladol za týchto okolností ani porušenie princípov súdneho konania zakotvených v OSP, ani porušenie práva navrhovateľa na súdnu ochranu, na ktoré tento v odvolaní poukazuje. Navrhovateľ v zásade správne poukazuje na ust. § 1 O.s.p., vychádzajúc z ktorého by súd mal postupovať tak, aby bola zabezpečená jeho spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov ako účastníka konania, ktorá ochrana práv však nedopadá len na navrhovateľa, ale v rovnakej miere na odporcu, ktorý je rovnako účastníkom konania, sledujúc ktorú súd prvého stupňa v záujme spravodlivého usporiadania vzťahov účastníkov ako prvoradého cieľa súdneho konania, tiež v otázke náhrady trov konania aj v konečnom dôsledku rozhodol.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd zastáva názor, že prvostupňový súd postupoval správne, keď vychádzajúc z ust. § 150 ods. 2 O.s.p., na základe vlastnej úvahy, priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v celkovej výške 57,36 eur, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako vecne správny, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že odporcovi, ako úspešnému v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tento si trovy v odvolacom konaní neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.